

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Д О К Л А Д

относно промени в нормативни и поднормативни актове, които са свързани с
правомощията на Областен управител и дейността на Областна администрация Велико
Търново през месец май 2020г.

Относно ДВ, бр. 40 от 05.05.2020 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 40 от 05.05.2020 г. е публикувано ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 85 на МС от 30.04.2020 г. за приемане на Правилник за прилагане на Закона за публичните предприятия

С постановлението се приема Правилник за прилагане на Закона за публичните предприятия.

Отменят се:

1. Правилникът за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с Постановление № 112 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 51 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2003 г.; Решение № 8260 на Върховния административен съд от 2005 г. – бр. 79 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 54 от 2006 г., бр. 15 от 2007 г., бр. 103 от 2008 г., бр. 39 и 93 от 2009 г., бр. 22, 29 и 72 от 2010 г., бр. 68 от 2011 г., бр. 49 от 2013 г., бр. 40 и 70 от 2015 г., бр. 64 от 2017 г., бр. 70 от 2018 г. и бр. 77 от 2019 г.).

2. Постановление № 114 на Министерския съвет от 2010 г. за наблюдение и контрол върху финансовото състояние на държавни предприятия и търговски дружества с над 50 на сто държавно участие в капитала и на дружествата, които те контролират (обн., ДВ, бр. 46 от 2010 г.; изм., бр. 49 от 2013 г.).

С Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия се уреждат:

1. съдържанието на политиката за участието на държавата в публичните предприятия и редът за нейното разработване, приемане и актуализиране;

2. дейността на Агенцията за публичните предприятия и контрол като координиращо звено по отношение на публичните предприятия и нейните взаимоотношения с органите, упражняващи правата на държавата и с публичните предприятия;

3. редът за упражняване правата на държавата в публичните предприятия;

4. особени правила за сключването на някои видове договори от публичните предприятия;

5. основните критерии за подбор, условията и редът за провеждане на конкурсната процедура за номиниране на членове на органите за управление и контрол;

6. възлагането на управлението и контрола в публичните предприятия и редът за определяне на възнагражденията на членовете на органите за управление и контрол;

7. планирането на дейността на публичните предприятия и отчитането на изпълнението;

8. публичното оповестяване на финансова и нефинансова информация за предприятията;

9. принципите на упражняване правата на общините в общинските публични предприятия.

(2) Органите на местното самоуправление и общинските публични предприятия прилагат разпоредбите на глава осма.

С § 12. в ПРАВИЛНИКА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ, приет с Постановление № 254 на Министерския съвет от 2006 г, в чл. 4, ал. 1 думите "Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с Постановление № 112 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 51 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2003 г.; Решение № 8260 на Върховния административен съд от 2005 г. – бр. 79 от 2005 г.)" се заменят с "Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия".

Относно ДВ, бр. 42 от 12.05.2020 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 42 от 12.05.2020 г. е публикувано Решение № 3 от 28.04.2020 г. на КС по к. д. № 5/2019 г.

На 17 септември 2019 г. Конституционният съд с Определение по к. д. № 12/2019 г. е допуснал за разглеждане по същество искането на пленума на Върховния административен съд за даване на задължително тълкуване на чл. 151, ал. 2, изр. трето от Конституцията във връзка с отговор на въпросите:

1. "Какво е действието на решението на Конституционния съд, с което се обявява противоконституционност на закон, по отношение на заварени правоотношения и висящи съдебни производства, с оглед разпоредбата на чл. 151, ал. 2, изр. трето от Конституцията на Република България?"

2. "Какви са правните последици от решенията на Конституционния съд в хипотезата, когато се обявява за противоконституционен ненормативен правен акт – решение на Народното събрание (НС) или указ на президента?" и

3. "При какви условия се проявява възстановителното действие на решение на Конституционния съд, с което се обявява за противоконституционен **закон, изменящ или отменящ действащ?**"

По горепосочените въпроси е взето следното решение:

Обявените за противоконституционни ненормативни актове – закони във формален смисъл, решения на Народното събрание и укази на президента – са невалидни от приемането или издаването им.

По отношение на заварените от решението на Конституционния съд неприключени правоотношения и правоотношенията, предмет на висящи съдебни производства, противоконституционният закон не се прилага. Народното събрание урежда правните последици от прилагането на обявения за противоконституционен закон.

Решението на Конституционния съд, с което закон, изменящ или отменящ действащ закон, се обявява за противоконституционен, няма възстановително действие.

2. В официалния раздел на ДВ, бр. 42 от 12.05.2020 г. е публикувано РЕШЕНИЕ № 306 на МС от 7.05.2020 г. за приемане на Актуализация на Националната концепция за пространствено развитие 2013 – 2025 г.

На основание § 37 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за регионалното развитие (ДВ, бр. 21 от 2020 г.) с Решението Министерският съвет приема Актуализация на Националната концепция за пространствено развитие 2013 – 2025 г.

Относно ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г. е публикуван ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за здравето, в сила от 14.05.2020 г.

С § 1. член 61 се изменя така:

"Чл. 61. (1) На задължителна изолация и/или болнично лечение подлежат лица, болни от и заразоносители на холера, чума, вариола, жълта треска, вирусни хеморагични трески, дифтерия, коремен тиф, полиомиелит, бруцелоза, антракс, малария, тежък остър респираторен синдром, COVID-19 и туберкулоза с бацилоотделяне.

(2) На задължителна карантина подлежат контактни лица на лица, болни от заразна болест по ал. 1. С цел предотвратяване разпространението на заразни болести по ал. 1 на задължителна карантина може да подлежат и лица, които са влезли на територията на страната от други държави.

(3) Министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор може със заповед да разпорежи задължителна изолация на лица, болни от заразни болести извън посочените по ал. 1 и на заразоносители, както и задължителна карантина на контактните с тях лица. В заповедта се определя срокът на задължителната изолация и лечение по ал. 5, съответно на задължителната карантина по ал. 6 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на заразната болест.

(4) Задължителната изолация и болничното лечение на лице по ал. 1 и 3 се извършва с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекар, насочил лицето за хоспитализация.

(5) Задължителната изолация и/или лечението на лице по ал. 1 и 3 може да се извършва и в домашни условия с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск.

(6) Задължителната карантина на лице по ал. 2 и 3 се извършва с предписание на директора на съответната регионална здравна инспекция или на оправомощено от него длъжностно лице.

(7) Министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор със заповед определя срока на задължителната изолация и лечението по ал. 5 на лицата по ал. 1 и задължителната карантина по ал. 6 на лицата по ал. 2 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на заразната болест.

(8) Контактните лица по ал. 2 и 3 не може да откажат извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест по ал. 1 или 3.

(9) Министърът на здравеопазването утвърждава образец на предписанията по ал. 4, 5 и 6.

(10) Предписанията по ал. 4, 5 и 6 подлежат на предварително изпълнение.

(11) Заповедите по ал. 3 и 7 и предписанията по ал. 4, 5 и 6 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(12) Заповедите по ал. 3 и 7 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването и подлежат на предварително изпълнение."

С § 2. член 63 се изменя така:

"Чл. 63. (1) При непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите, се обявява **извънредна епидемична обстановка**.

(2) Извънредна епидемична обстановка по ал. 1 **се обявява за определен период от време с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването** въз основа на извършена от главния държавен здравен инспектор оценка на съществуващия епидемичен риск.

(3) **Непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите по ал. 1 е налице**, когато при извършване на оценката по ал. 2 се констатира, че заразната болест по чл. 61, ал. 1:

1. е причинена от патоген с висок епидемичен потенциал (инфекциозност на причинителя, висока смъртност, множествен път на предаване или здраво носителство) и/или източникът, механизмът и пътят на предаване са необичайни или непознати, или

2. представлява сериозна опасност за общественото здраве, дори когато броят на установените случаи при човека е малък, или

3. може да затрудни или да забави мерките за контрол на общественото здраве, включително поради липса на лечение и/или ваксина и/или наличие на многобройни огнища и други, или

4. е с ниско имунизационно покритие на населението, или

5. е необичайна за региона, сезона или населението, или

6. протича по-тежко от очакваното, има по-висока заболяемост и/или смъртност или е с необичайни симптоми, или

7. поставя в риск уязвими или рискови групи от населението (деца, възрастни хора, бежанци, лица с имунен дефицит и/или с хронични заболявания и други), или

8. има регистрирани случаи сред медицински специалисти.

(4) При обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.

(5) Мерките по ал. 4 може да включват и забрана за влизане на територията на страната на граждани на други държави, с изключение на гражданите с постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на Република България, както и членовете на техните семейства.

(6) Мерките по ал. 4 може да включват и временно ограничаване придвижването на територията на страната, както и временно спиране или ограничаване на експлоатацията или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или други обекти или услуги, предоставяни на гражданите.

(7) Временни противоепидемични мерки по ал. 4 **може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място.**

(8) Лечебните и здравните заведения, независимо от собствеността им, са длъжни да изпълняват въведените мерки по ал. 4 и 7.

(9) Държавните и общинските органи създават необходимите условия за изпълнение на мерките по ал. 4 и 7, като средствата за осъществяването им се осигуряват от държавния бюджет, съответно от общинските бюджети.

(10) Заповедите по ал. 4 и 7 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(11) Заповедите по ал. 4 и 7 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение."

С § 3. се създава нов чл. 63а:

"Чл. 63а. (1) **При епидемично разпространение на заразни болести по чл. 61, ал. 3** министърът на здравеопазването може да въвежда със заповед противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област за определен период от време.

(2) Противоепидемични мерки по ал. 1 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място за определен период от време.

(3) При епидемично разпространение на заразни болести по чл. 61, ал. 3 не се въвеждат противоепидемични мерки за забрана за влизане на територията на страната на граждани на други държави и временно ограничаване придвижването на територията на страната.

(4) Заповедите по ал. 1 и 2 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Заповедите по ал. 1 и 2 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет

страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение."

С § 4. досегашният чл. 63а става чл. 63б.

С § 5. в глава втора, раздел V се създава чл. 63в:

"Чл. 63в. При опасност от или при епидемично разпространение на заразни болести държавните и общинските органи, физическите и юридическите лица оказват пълно съдействие на органите на държавния здравен контрол."

.....

С § 10. в § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 45, 46 и 47:

"45. "Извънредна епидемична обстановка по чл. 63, ал. 1" е налице при бедствие, предизвикано от заразна болест, което води до епидемично разпространение с непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, предотвратяването и преодоляването на което изисква извършване на повече от обичайните дейности по защита и опазване живота и здравето на гражданите.

46. "Изоляция" е действие по отделяне на лица, болни от заразна болест по чл. 61, ал. 1 или 3, и на заразноносител с цел предотвратяване разпространението на съответната заразна болест.

47. "Карантина" е действие по отделяне на контактни лица на лица, болни от заразна болест по чл. 61, ал. 1 или 3, и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави, с цел предотвратяване разпространението на съответната заразна болест."

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

С § 11. в АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС в чл. 181 се създава ал. 5:

"(5) Обявлението по ал. 1 и определението по ал. 4 се обнародват в следващия брой на "Държавен вестник".

С § 12. в ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ И ДЕЙСТВИЯТА ПО ВРЕМЕ НА ИЗВЪНРЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ, ОБЯВЕНО С РЕШЕНИЕ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ОТ 13 МАРТ 2020 Г. (обн., ДВ, бр. 28 от 2020 г.; изм., бр. 34 и 38 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на закона накрая се добавя "и за преодоляване на последиците".

2. В чл. 1 накрая се добавя "и за преодоляване на последиците след отмяната на извънредното положение".

3. В чл. 5:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) До два месеца след отмяната на извънредното положение срещу физически лица се спират всички обявени публични продани и въводи във владение, обявени от държавните и частните съдебни изпълнители, след което се насрочват наново, като не се дължат такси и разноски. По искане на физическото лице, направено преди изтичането на срока по изречение първо, публичните продани, съответно въводите във владение се насрочват наново, като не се дължат такси и разноски.";

б) в ал. 2 в началото се добавя "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна" и се създава изречение второ: "Не се налагат запори на банкови сметки на общини два месеца след отмяната на извънредното положение.";

в) в ал. 4 думите "Ограничават се" се заменят с "До отмяната на извънредното положение се ограничават".

4. Член 6 се изменя така:

"Чл. 6. До два месеца след отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране, предоставени от финансови институции по чл. 3 от Закона за

кредитните институции, с изключение на дъщерните дружества на банките, включително когато вземанията са придобити от банки, финансови институции или трети лица, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение."

5. В чл. 6а думите "До отмяната на извънредното положение" се заменят с "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна".

6. Член 6б се изменя така:

"Чл. 6б. (1) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна министрите, областните управители и ръководителите на други ведомства, предоставили под наем или за ползване имоти – държавна собственост, или общинските съвети, предоставили под наем или за ползване имоти – общинска собственост, може да приемат решения, съответно да издадат заповеди за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредното положение.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват с финансови и други документи, удостоверяващи ограничаването или преустановяването на дейността на физически и юридически лица – наематели или ползватели."

7. В чл. 11 думите "до отмяната на извънредното положение" се заменят с "по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна".

8. Член 12 се изменя така:

"Чл. 12. (1) Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат до 30 септември 2020 г. По преценка на кметовете на общини, при доказана необходимост, се прилага разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 1 от Закона за социално подпомагане в частта относно полагане на общественополезен труд само за осъществяване на дезинфекция при спазване на съответните здравно-хигиенни изисквания.

(2) Изискванията за получаване на месечни семейни помощи по чл. 7, ал. 1, т. 2 – 5, чл. 8, ал. 1, т. 4 и чл. 8е, ал. 1, т. 3 – 6 от Закона за семейни помощи за деца не се прилагат до 30 септември 2020 г.

(3) Срокът на всички месечни семейни помощи, отпуснати на основание чл. 7 и чл. 8е от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 февруари 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г.

(4) Сроковете по чл. 8в, ал. 5 и чл. 12, ал. 1, т. 1 – 7, ал. 2 и 3 от Закона за семейни помощи за деца, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(5) Срокът на задължението за уведомяване при промяна на обстоятелствата по чл. 10, ал. 2 от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 март 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г., освен когато промяната на обстоятелствата води до отпадане на правото на съответната помощ.

(6) Сроковете на валидност на издадените заповеди за настаняване в специализирани институции и социални услуги в общността от резидентен тип, делегирани от държавата дейности и местни дейности, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(7) До 31 август 2020 г. изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане и кметовете на общини нямат право поради липса на потребители да закриват или да намаляват капацитета на социални услуги, делегирани от държавата дейности и местни дейности, с изключение на специализираните институции за деца.

(8) Такси за ползване на социалните услуги Център за социална рехабилитация и интеграция, Център за временно настаняване, звено "Майка и бебе" и Дневен център, включително и при седмична услуга, когато са делегирани от държавата дейности, не се заплащат от лицата за периода от 13 март 2020 г. до 31 август 2020 г."

9. В чл. 13:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 в началото се добавя "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна";

б) създава се нова ал. 2:

"(2) Разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат два месеца след отмяната на извънредното положение и за транспортните услуги в случаите по ал. 1, т. 1 и 2.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите "срока на действие на извънредното положение" се заменят с "два месеца след отмяната на извънредното положение".

10. В чл. 15а думите "До отмяната на извънредното положение" се заменят с "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна", а след думите "извънредно положение" се добавя "и два месеца след неговата отмяна".

11. В чл. 16, ал. 1 думите "До отмяната на извънредното положение" се заменят с "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна", а накрая се добавя "с цел осигуряване на достатъчни количества лекарствени продукти за задоволяване на здравните потребности на населението на Република България".

12. В чл. 16а, ал. 1 думите "До отмяната на извънредното положение" се заменят с "До 31 декември 2020 г.".

13. В чл. 17а:

а) в ал. 1 след думата "освобождават" се добавя "до два месеца след отмяната на извънредното положение";

б) в ал. 2, изречение второ думите "След отмяната на извънредното положение" се заменят с "Два месеца след отмяната на извънредното положение".

14. В чл. 20:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) До края на втория учебен срок на учебната 2019 – 2020 г. обучението на учениците, записани в дневна, вечерна, заочна, индивидуална и комбинирана форма на обучение и в дуална система на обучение, както и подкрепата за личностно развитие, се осъществяват доколкото и ако е възможно от разстояние в електронна среда чрез използване на средствата на информационните и комуникационните технологии. Обучението включва дистанционни учебни часове, самоподготовка, текуща обратна връзка за резултатите от обучението и оценяване.";

б) създават се нови ал. 2 – 4:

"(2) След отмяната на извънредното положение присъствието на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование се допуска за осъществяване на неотложни дейности по приключването на учебната 2019 – 2020 г. и за подготовката на учебната 2020 – 2021 г., ако е невъзможно тези дейности да се осъществят от разстояние в електронна среда и/или се налага реалното присъствие в училище.

(3) След отмяната на извънредното положение груповото присъствие на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование извън случаите по ал. 2 се допуска след уведомяване на министъра на образованието и науката.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 директорът на институцията създава организация за стриктно спазване на предписаните мерки от министъра на здравеопазването, като не допуска струпване на деца, ученици или на техни родители, а присъствието на малолетни и непълнолетни ученици става само след съгласие на техните родители.";

в) досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 5, 6 и 7.

15. В чл. 21:

а) в ал. 1 думите "До отмяната на извънредното положение" се заличават;

б) създава се нова ал. 8:

"(8) С мотивирано решение ръководителят на управляващия орган може да прекрати процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с цел осигуряване на финансиране съобразно необходимостта от мерки и за преодоляване на настъпилите последици.";

в) досегашната ал. 8 става ал. 9;

г) създава се ал. 10:

"(10) За преодоляване на настъпилите последици от COVID-19 въз основа на акт на Министерския съвет управляващите органи може да възложат, извън случаите по чл. 5 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, изпълнението на финансови ресурси и инструменти през програмен период 2014 – 2020 г. и чрез Българската банка за развитие."

16. В чл. 25 думите "не по-късно от един месец" се заменят с "до 12 месеца".

17. Създава се чл. 26:

"Чл. 26. (1) Две години след отмяната на извънредното положение Министерството на туризма предоставя на туроператори, които използват въздушни превозвачи с български оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм, държавна субсидия в размер на 35 евро за всяка седалка от максималния пътнически капацитет на самолета за всеки полет, изпълнен с български въздушен превозвач. Субсидията се отпуска за всяка седалка, заета от лице, ползващо туристическа услуга в Република България, само за полети с капацитет от не по-малко от 100 места.

(2) От субсидията по ал. 1 може да се възползват и туроператори, които ползват услугите на въздушни превозвачи с оперативен лиценз, издаден в друга държава, при условие че туроператорът докаже липсата на интерес за изпълнение на конкретния полет от въздушни превозвачи с български оперативен лиценз.

(3) Редът за предоставяне на субсидията се определя с акт на министъра на туризма."

18. В преходните и заключителните разпоредби:

а) в § 2:

аа) в ал. 1 думите "в условията на извънредно положение" се заменят с "по време на извънредното положение";

бб) в ал. 2 в изречения първо и второ в началото се добавя "По време на извънредното положение";

б) в § 6, ал. 1 думите "По време на действието на този закон" се заменят със "За периода от 13 март 2020 г. до 30 юни 2020 г.";

в) в § 8, ал. 2 думите "По време на действието на този закон" се заменят с "До отмяната на извънредното положение";

г) в § 20, ал. 1 думите "изтича по време на действието на този закон" се заменят с "е изтекъл по време на извънредното положение";

д) в § 21 думите "изтича по време на действие на този закон" се заменят с "е изтекъл по време на извънредното положение";

е) в § 30, ал. 1 и 4 думите "По време на действието на този закон" се заменят с "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна";

ж) в § 31, ал. 2 думите "По време на действието на този закон" се заменят с "По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна";

з) в § 49б, ал. 1 думите "За времето на извънредното положение" се заменят с "До 31 октомври 2020 г.";

и) в § 49в думите "до отмяната на извънредното положение" се заменят с "по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна";

к) създават се § 51а и 51б:

"§ 51а. Разпоредбите на чл. 7, 8, 9, 10, 14, 17, 18, 19, 21 и 22 се прилагат по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

§ 51б. Държавните и местните органи в рамките на своята компетентност дават разяснения по прилагането на закона, които обявяват публично.";

л) в § 52 думите "и се прилага до отмяна на извънредното положение" се заличават.

Съгласно § 13. сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник".

.....

С § 15. в КОДЕКСА НА ТРУДА навсякъде след думите "обявено извънредно положение" се добавя "или обявена извънредна епидемична обстановка".

Съгласно § 16. (1) Неплатеният отпуск по чл. 160, ал. 1 от Кодекса на труда до 60 работни дни, ползван през 2020 г., се зачита за трудов стаж.

(2) През 2020 г. за осигурителен стаж по чл. 9, ал. 2, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване се зачита времето на неплатения отпуск до 60 работни дни.

Съгласно § 17. до 31 декември 2020 г. по предложение на кмета на общината ръководителят на социалните услуги, които са делегирани от държавата дейности и местни дейности, може без съгласието на работник или служител, който е част от персонала в социалната услуга, да му възлага извършване на работа в друга социална услуга на територията на съответната община.

С § 18. в ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ СЛУЖИТЕЛ навсякъде след думите "обявено извънредно положение" се добавя "или обявена извънредна епидемична обстановка".

.....

С § 22. в ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНАТА СОБСТВЕНОСТ в чл. 63а се правят следните допълнения:

1. В текста преди т. 1 след думата "положение" се добавя "или обявена извънредна епидемична обстановка".

2. В т. 2 в началото се добавя "лекарствени продукти".

.....

Съгласно § 38. (1) до края на 2020 г. министърът на финансите може да отпуска безлихвени заеми за сметка на централния бюджет със срок на възстановяване, не по-дълъг от края на 2021 г., на общини във връзка с изпълнението на противоепидемични мерки на територията на общината по чл. 63 от Закона за здравето или при временни касови разрыви по бюджета на общината в резултат на занижена събираемост на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху превозните средства и таксата за битови отпадъци спрямо същия период на 2019 г.

(2) Заемите по ал. 1 се отпускат въз основа на мотивирано искане от кмета на общината и решение на общинския съвет, като чл. 103, ал. 5 от Закона за публичните финанси и чл. 14 и 15 от Закона за общинския дълг не се прилагат.

(3) За заемите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 105 и 106 от Закона за публичните финанси.

§ 39. Предоставеният до 20 януари 2020 г. трансфер за зимно поддържане и снегочистване на общински пътища по чл. 53, ал. 4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. може да бъде ползван за извършване на разходи от общината за

изпълнение на противоепидемични мерки на територията на общината по чл. 63 от Закона за здравето.

§ 40. (1) За 2020 г. в разходите по чл. 62, т. 3 от Закона за местните данъци и такси може да бъдат включени и разходи за изпълнение на мерки по чл. 63 от Закона за здравето, извършени на територии за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

(2) Разходите по ал. 1 се осигуряват чрез вътрешни компенсирани промени, без да се изменя приетият от общинския съвет начин на определяне и размер на таксата за битови отпадъци.

§ 41. (1) До 31 декември 2020 г., до 30 на сто от натрупаните средства по чл. 60, ал. 2, т. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците може да се разходват за прилагане на мерки по чл. 63, ал. 4 и 7 от Закона за здравето, свързани с изпълнението на изискванията на Закона за управление на отпадъците.

(2) Разходването на средствата по ал. 1 се извършва по решение на общинските съвети след одобрение на министъра на околната среда и водите.

(3) Дължимите месечни отчисления за 2020 г. по чл. 60, ал. 2, т. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците за периода от 1 март 2020 г. до 30 ноември 2020 г. се внасят в срок до 31 декември 2020 г.

(4) За периода от 1 март до 31 декември 2020 г. не се начисляват лихви върху дължимите суми за месечни отчисления по чл. 60, ал. 2, т. 1 и 2 и чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците.

Съгласно § 44. законът влиза в сила от 14 май 2020 г., с изключение на § 33, 34 и 35, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Относно ДВ, бр. 45 от 15.05.2020 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 45 от 15.05.2020 г. е публикувано Решение № 5419 от 8.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14384/2019 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Юлия Раева

С решението се обезсилва Решение № 13062 от 3.10.2019 г. по адм. дело № 3586/2016 г. на тричленен състав на Върховния административен съд, второ отделение, в частта, с която са отменени § 4, т. 3, § 5 в частта на изменението на чл. 8, ал. 2, т. 4 и 5, § 6, т. 1, 2 и 3, § 7, т. 1, 3, 4 и 5, § 13, т. 1, § 16, § 24, т. 2, § 26 и § 28 от Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, обнародвана в ДВ, бр. 28 от 28.03.2014 г.

Относно ДВ, бр. 49 от 29.05.2020 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 49 от 29.05.2020 г. е публикувано ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 105 от 27 май 2020 г. за приемане на Наредба за планиране на граждански ресурси за отбрана

С постановлението се приема Наредба за планиране на граждански ресурси за отбрана.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

С § 1. в НАРЕДБАТА ЗА ДЕЙНОСТИТЕ И ЗАДАЧИТЕ ПО ОТБРАНИТЕЛНО-МОБИЛИЗАЦИОННА ПОДГОТОВКА И УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ТЯХНОТО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ, приета с Постановление № 31 на Министерския съвет от 2019 г. (ДВ, бр. 17 от 2019 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2:

а) в ал. 2 т. 2 се изменя така:

„2. **организиране на подготовката на държавните органи и техните администрации**, органите на местното самоуправление и местната администрация;“

б) в ал. 3, т. 2 след думите „подготовката на“ се добавя „ръководния и“.

2. В чл. 10 се създава ал. 9:

„(9) Областните управители осъществяват методическото ръководство, координация и контрол по изпълнението на дейностите и задачите по отбранително-мобилизационна подготовка на общините от съответната административна област.“

С § 2. В ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 120 НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ОТ 2012 Г. ЗА СЪЗДАВАНЕ НА МЕЖДУВЕДОМСТВЕН СЪВЕТ ПО ОТБРАНИТЕЛНА ИНДУСТРИЯ И СИГУРНОСТ НА ДОСТАВКИТЕ КЪМ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ (обн., ДВ, бр. 49 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 5 от 2015 г., бр. 27 от 2016 г., бр. 107 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.), в чл. 2, ал. 3 т. 3 се изменя така:

„3. приема методически указания за планиране на граждански ресурси за отбрана, разработване на държавния военновременен план и номенклатурен списък за планиране на военновременните потребности от гражданска продукция и услуги и методически указания за разработване на ведомствени и териториални военновременни планове и военновременни планове на юридически лица;“.

С § 3. В НАРЕДБАТА ЗА ОТСРОЧВАНЕ НА ЗАПАСНИ И ТЕХНИКА-ЗАПАС ОТ ПОВИКВАНЕ ВЪВ ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ ПРИ МОБИЛИЗАЦИЯ, приета с Постановление № 114 на Министерския съвет от 2013 г. (обн., ДВ, бр. 47 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 34 и бр. 60 от 2014 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. Навсякъде в наредбата думите „по чл. 12, ал. 5 и 6“ се заменят с „по чл. 12, ал. 1 и чл. 14, ал. 1“.

2. В чл. 5, ал. 1, т. 1, буква „а“ след думите „въоръжените сили“ се поставя запетая и се добавя „съдии, прокурори, следователи и членовете на Висшия съдебен съвет“.

С § 4. НАРЕДБАТА ЗА ПЛАНИРАНЕ НА ГРАЖДАНСКИ РЕСУРСИ ЗА ОТБРАНА, ПРИЕТА С ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 267 НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ОТ 2010 Г. (ОБН., ДВ, БР. 93 ОТ 2010 Г.; ИЗМ. И ДОП., БР. 83 ОТ 2011 Г., БР. 49 ОТ 2012 Г., БР. 27 ОТ 2016 Г. И БР. 107 ОТ 2018 Г.), СЕ ОТМЕНЯ.

Съгласно § 5. Постановлението се приема на основание чл. 11, ал. 5, чл. 12, ал. 3, чл. 22, ал. 4 и чл. 34, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

НАРЕДБА за планиране на граждански ресурси за отбрана

С наредбата се уреждат условията и редът за планиране на граждански ресурси за отбрана, за разработване на военновременните планове, както и за изпълнение на дейностите по чл. 22, ал. 2, т. 22 и 23 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Съгласно чл. 3. **планирането на граждански ресурси за отбрана се извършва от държавните органи**, органите на съдебната власт, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, органите на местното самоуправление и местната администрация, включително техните поделения, подразделения и структурни звена, и юридическите лица с възложени военновременни задачи по отбраната на страната.

Междуведомственият съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките по предложение на министъра на отбраната приема:

1. **методически указания за планиране на граждански ресурси** за отбрана, разработване на държавния военновременен план и номенклатурен списък за планиране на военновременните потребности от гражданска продукция и услуги;

2. **методически указания за разработване на ведомствени и териториални военновременни планове** и военновременни планове на юридически лица.

Регламентиран е плановият период, за който се планират граждански ресурси за отбрана и принципите и условията за планиране.

Финансовото осигуряване на дейностите по наредбата се извършва от държавния бюджет, като елемент на финансирането на дейностите по отбранително-мобилизационна подготовка, по реда на чл. 34, ал. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Съгласно чл. 9, ал. 3 областните администрации в рамките на своята компетентност определят военновременните си потребности от гражданска продукция и услуги, включително стоки и услуги от стратегическо значение.

(4) Областните администрации изпращат военновременните си потребности в Министерството на отбраната за обобщаване.

(5) Общините (районите) изпращат военновременните си потребности в съответните областни администрации (общини) за обобщаване.

(6) Задължените субекти по чл. 3, ал. 1 планират военновременните си потребности от гражданска продукция и услуги съгласно номенклатурния списък по чл. 3, ал. 2, т. 1.

Съгласно чл. 10, ал.1 военновременните потребности от отбранителни продукти и гражданска продукция и услуги на въоръжените сили се определят на базата на утвърдените им стратегически и оперативни планове. В ал.3 се указва, че Областните администрации и общините (районите) определят военновременните си потребности от граждански ресурси, включително основни хранителни и нехранителни стоки, на базата на задачите по отбраната на страната, възложени им с нормативен акт, планове за привеждане в готовност за работа във военно време и броя на населението в съответната териториална единица, регистрирано като живущо по настоящ адрес, по норми на потребление, определени в нормативен акт, или статистически определени норми. Служителите на администрациите на държавните органи и техните териториални структури влизат в разчетите на съответната област/община за осигуряване със стоки и услуги по местоживее. Военновременните потребности от граждански ресурси се определят от задължените субекти по чл. 3, ал. 1 с отчитане на мирновременната им дейност, като планиране на съкращаване на дейности и личен състав се допуска само ако възложените военновременни задачи налагат такава необходимост или ако това е предвидено в нормативен акт.

Съгласно чл. 11. военновременните потребности на страната от граждански ресурси и тяхното разпределение по икономически дейности се включват в държавния военновременен план.

Съгласно чл. 12, ал. 1 Министърът на отбраната изготвя единен списък на юридически лица, стратегически и други особено важни обекти, които са от значение за отбраната на страната във военно време, въз основа на писмени предложения на съответните министри и ръководители на ведомства и го внася за приемане от Министерския съвет. В ал.4 е уредено, че информация за юридическите лица, стратегическите и други особено важни обекти от единния списък по ал. 1, по отрасли и по териториални единици, е елемент на съответните военновременни планове на министерствата, ведомствата, областите и общините. В двумесечен срок от приемането от Министерския съвет на единния списък по ал. 1 министърът на отбраната изпраща информация от списъка до съответните министерства, ведомства и организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и до областните администрации в касаещия ги обем. В двумесечен срок от получаването на информацията по ал. 5 министерствата и ведомствата изпращат информация от списъка до техните териториални структури в касаещия ги обем, а областните администрации – до общините в областта.

Съгласно чл. 13, ал. 2 Министерският съвет възлага военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на организации, създадени със закон или акт на Министерския съвет, в съответствие с тяхната компетентност. Съгласно ал.7 - кметовете на общини могат обосновано да предлагат на съответния областен управител юридически лица, потенциални изпълнители на военновременни задачи за производство и доставка на

стоки и услуги, които са от особена важност за функциониране на съответната община и осигуряване на населението във военно време. Областните управители (кметът на Столичната община) правят обосновано предложение до министрите и ръководителите на ведомства, в чиито отрасли попадат дейностите на тези юридически лица. Предложенията се извършват в срок до четири месеца след възлагането на военновременни задачи на съответния държавен орган или след получаване на заявка от Министерството на отбраната за необходимите граждански ресурси за осигуряване на военновременните потребности на страната.

Съгласно чл. 14, ал.1 Областните управители и кметовете на общините (районите) в срок до три месеца след възлагането на военновременните им задачи изготвят списъци на юридически лица и еднолични търговци – потенциални производители/доставчици на гражданска продукция и услуги (включително поддържане на инфраструктура) във военно време, от значение за съответната област/община (район). Списъците на областите се съставят въз основа на списъците на съответните общини. Списъците по ал. 1 се изготвят в съответствие с методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1.

Областните администрации (Столичната община) в срок до четири месеца след възлагането на военновременните им задачи изпращат до Министерството на отбраната писмени уведомления за изготвените от тях списъци по ал. 1. Списъците се изпращат в Министерството на отбраната, разпределени по видове потребности, отрасли и териториални единици. Списъците са част от съответните военновременни планове на областите и общините.

Съгласно ал.5 на същата разпоредба за подпомагане извършването на дейностите по чл. 12 – 14 от наредбата областните администрации в рамките на своята компетентност организират и поддържат бази данни за юридическите лица и едноличните търговци от значение за отбраната и/или потенциални изпълнители на военновременни задачи за съответната област.

Съгласно чл.15, ал.6 ежегодно до 31 март областните администрации в рамките на своята компетентност извършват преглед на списъците по чл. 14, ал. 1 (по териториални единици) и при необходимост организират тяхната актуализация, за което уведомяват Министерството на отбраната. Възлагането или снемането на военновременни задачи на юридически лица, актуализацията на единния списък по чл. 12, ал. 1 и актуализацията на списъците по чл. 14, ал. 1 се отразяват в съответните военновременни планове.

Съгласно чл. 17, ал.1 с военновременните планове и програми се създава организацията за изпълнение на възложените военновременни задачи по отбраната на страната.

Военновременните планове включват текстуална и таблична част:

1. в текстуалната част се описват: основанието и целта за разработване на плана; мирновременният предмет на дейност и характерните особености на съответната организация, разработваща плана; ограничения, допускания и други предпоставки; приложима отраслова икономическа информация; приложима регионална (териториална) географска, демографска, социална, икономическа и друга информация;

2. в табличната част като приложения под формата на таблици, диаграми, схеми, карти и други се съдържат конкретни данни за: поставените военновременни задачи; дейности и производствени програми за тяхното изпълнение (когато е приложимо); разчети за ресурсното осигуряване на плановете; друга приложима информация.

Формите и таблиците на военновременните планове са унифицирани и се приемат от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките по предложение на министъра на отбраната.

Текстуалната и табличната част могат да включват и друга специфична информация съобразно особеностите на съответната организация, разработваща плана, по преценка на нейния ръководител.

Министерствата и ведомствата разработват указания за планиране на граждански ресурси за отбрана и разработване на военновременен план, в съответствие с наредбата и методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1 и 2.

Разпоредбата на чл. 18, ал.1 регламентира, че с държавния военновременен план се организира осигуряването на граждански ресурси за въоръжените сили, населението, поддържането на инфраструктурата, функционирането на икономиката, органите на държавната власт и техните администрации във военно време. Той съдържа информация за целите и задачите на държавните органи, обобщени данни за военновременните потребности, възможности за производство и доставка на стоки и услуги за военно време по икономически отрасли и по териториални единици и друга информация.

Министерството на отбраната организира разработването на държавен военновременен план по структура, форми и таблици, приети от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките.

По силата на чл. 19, ал.1 министерствата и ведомствата, включително техните подчинени структури, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и органите на съдебната власт разработват военновременни планове, чрез които се осигурява изпълнението на военновременните задачи на съответния държавен орган и подчинените му административни структури.

Съгласно ал.2 военновременните планове се разработват по ведомствени методики (методическите указания), разработени в съответствие с методическите указания по чл. 3, ал. 2, и отразяват специфичните функции, задачи и структура на съответната администрация и нейната работа във военно време.

Ведомствените военновременни планове съдържат:

1. административно-правна и обща отраслово-икономическа информация;
2. задачи по отбраната на страната, възложени с нормативен акт на съответните държавни органи;
3. списъци на юридическите лица от съответния ресор/отрасъл с възложени военновременни задачи (за министерствата и ведомствата, които имат такива);
4. информация от единния списък по чл. 12, ал. 1 за съответния ресор/отрасъл;
5. информация за ресурсното осигуряване на плана;
6. финансов разчет за изпълнение на плана;
7. друга приложима информация.

Военновременните планове на министерствата и ведомствата, в чиито структури има сили от системата за национална сигурност на Република България, и планове на органите на съдебната власт отразяват специфичните им задачи в сферата на сигурността, опазване на обществения ред и законност, правораздаване, охрана на съдебната власт и местата за лишаване от свобода.

Съгласно чл. 20, ал.1 Областите разработват военновременни планове, с които се планират граждански ресурси за отбрана за осигуряване на населението със стоки от първа необходимост, защитата на населението и инфраструктурата, поддържане на устойчиво функциониране на администрацията, социалните дейности и икономиката на съответната териториална единица.

(2) В плана на областта се съдържат:

1. административно-правна, регионална (териториална), отраслово-икономическа и демографска информация за съответната област (община, район);
2. задачи по отбраната на страната, възложени с нормативен акт;
3. разчет за осигуряване на населението със стоки от първа необходимост, а при необходимост – и разчет за преразпределение на тези стоки между общините (районите, населените места) на територията на областта (общината);
4. военновременни потребности за: осигуряване защита на населението; поддържане на местната инфраструктура; поддържане на основни административни, социални и икономически дейности в общините съгласно Закона за местното самоуправление;
5. обобщени данни от планове на териториални структури на централната администрация и юридически лица от областта (общината) с възложени военновременни задачи;
6. списъци по чл. 14, ал. 1 и информация от единния списък по чл. 12, ал. 1 за съответната територия;

7. информация за ресурсното осигуряване на плана;
8. финансов разчет за изпълнение на плана;
9. друга приложима информация.

Планът на областта се разработва от съответната областна администрация въз основа на плановете на общините на нейна територия. Планът на общината се разработва от съответната общинска администрация. Плановете на общините с районно деление се разработват на базата на плановете на районите.

Юридически лица, включени в единния списък по чл. 12, ал. 1, както и юридически лица и еднолични търговци – потенциални производители/доставчици на гражданска продукция и услуги за военно време, включени в списъците по чл. 14, ал. 1, са длъжни при поискване да предоставят информация на съответния държавен орган за своите производствени капацитети за изделията/услугите от значение за отбраната.

Съгласно чл. 23 субектите по чл. 3, ал. 1, които изготвят военновременни планове, планират трудови, материални, финансови и други ресурси за осигуряване изпълнението на плановете и поставените им военновременни задачи.

Разпоредбата на чл. 24 регламентира, че планирането на трудови ресурси има за цел да осигури необходимия капацитет за изпълнение на военновременните задачи.

Съгласно ал.2 - ра планирането на трудови ресурси включва:

1. определяне на потребността от трудови ресурси за работа на държавната администрация във военно време и изпълнение на военновременните задачи на юридическите лица;
2. организиране на отсрочване от мобилизация във въоръжените сили на необходимите за военновременното производство трудови ресурси и организиране на тяхната подготовка и обучение;
3. подготовка на трудови ресурси за евакуация, ремонт и поддържане на инфраструктурни обекти;
4. подаване на заявки за осигуряване на трудови ресурси до компетентните държавни органи и организиране на попълнението на недостигащите трудови ресурси.

Трудовите ресурси, необходими за изпълнението на военновременните задачи, които подлежат на мобилизация, се отсрочват от повикване във въоръжените сили по ред, определен с Наредбата за отсрочване на запасни и техника-запас от повикване във въоръжените сили при мобилизация, приета с Постановление № 114 на Министерския съвет от 2013 г. (обн., ДВ, бр. 47 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 34 и 60 от 2014 г.).

Съгласно чл. 25, ал.1 материалните ресурси, необходими за изпълнение на военновременните планове, включват мощности, суровини, материали, възли, детайли, инструментална екипировка, резервни части, гориво-смазочни материали и др. Планираните материални ресурси трябва да отговарят на спецификата и обема на възложените военновременни задачи.

Съгласно чл. 26, ал.1 военновременните мощности (мощности за военновременна дейност) представляват техника (транспортна и специална), производствени площи, машини, съоръжения, техническо оборудване и други и се създават и поддържат по реда на Наредбата за усвояване на военни изделия и за създаване и поддържане на мощности за военновременна дейност на националното стопанство, приета с Постановление № 344 на Министерския съвет от 1994 г. (обн., ДВ, бр. 9 от 1995 г.; изм., бр. 49 от 2012 г.).

Техниката, необходима за изпълнението на военновременните задачи, която подлежи на мобилизация, се отсрочва от повикване във въоръжените сили по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл. 29. създаването, съхраняването, обновяването и освобождаването на военновременни запаси и финансирането на тези дейности се осъществява по реда на Закона за държавните резерви и военновременните запаси.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал.1 Държавният военновременен план и военновременните планове на задължените субекти по чл. 3, ал. 1 могат да бъдат приведени в изпълнение частично или пълно за част или за цялата територия на страната при настъпване на

някои от обстоятелствата по чл. 108 или 110 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. Привеждането в изпълнение на военновременните планове се извършва по реда на чл. 20, т. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. В предложението на Министерския съвет се посочва дали привеждането в действие да става върху цялата територия или само на част от нея, дали да се приведе изцяло или частично в действие определен военновременен план.

Разпоредбата на чл. 31, ал.1 регламентира, че Военновременните планове се съгласуват и утвърждават по следния ред:

1. военновременните планове на юридическите лица с възложени военновременни задачи се утвърждават от съответния ресорен министър, ръководител на ведомство или кмет на община (за общинските дружества или дружества с преобладаващо общинско участие, на които са поставени военновременни задачи);

2. военновременните планове на общините се утвърждават от съответния областен управител;

3. военновременните планове на районите на общините се утвърждават от съответния кмет на община;

4. военновременните планове на министерствата, ведомствата, организациите, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и областите (Столичната община) се утвърждават от техния ръководител след съгласуване с министъра на отбраната или с оправомощено от него длъжностно лице;

5. военновременните планове на органите на съдебната власт, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и на Националната служба за охрана се утвърждават от техния ръководител; същите изпращат информация в Министерството на отбраната, необходима за разработване на държавния военновременен план;

6. военновременните планове на подчинените на държавните органи административни структури, включително на териториалните структури, се утвърждават от съответния висшестоящ министър/ръководител на ведомство; териториалните структури изпращат информация на съответния областен управител/кмет на община, необходима за разработване на военновременния план на област.

Съгласно ал. 2 – ра задължените субекти по чл. 3, ал. 1 разработват военновременните си планове в минимум два екземпляра и изпращат утвърден екземпляр от своя план на висшестоящия държавен орган или на органа, контролиращ изпълнението на военновременните задачи. Министрите, ръководителите на ведомства и на организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и областните управители, с изключение на структурите по ал. 1, т. 5, изпращат утвърден екземпляр от плана в Министерството на отбраната.

Съгласно чл. 32, ал.1 Министърът на отбраната осъществява общото методическо ръководство и контрол на дейностите по разработването на военновременните планове. Прякото методическо ръководство и контрол по разработването и поддържането на военновременните планове, готовността за работа във военно време и готовността за изпълнение на възложените военновременни задачи на субектите по чл. 3, ал. 1 се извършват на йерархичен принцип от държавните органи в рамките на тяхната компетентност.

Областните управители осъществяват контрол върху разработването и поддържането на военновременните планове на общините в съответната област.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал.1 в процеса на планиране министерствата, ведомствата, подчинените им структури, организациите, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, териториалната администрация и задължените юридически лица **обменят планова информация. Националният статистически институт за изпълнение на дейностите по наредбата предоставя чрез своите централни и териториални структури необходимата статистическа информация на субектите по ал. 1 в касаещия ги обем. Субектите по ал. 1 предоставят в Министерството на отбраната обобщени данни от проектите на**

военновременните си планове, както и друга информация, необходима за разработване на държавния военновременен план.

С наредбата са регламентирани и случаите, в които се изготвя програма за усвояване на производство (ремонт) на отбранителни продукти и за изработване на контролни (тренировъчни) серии за производство (ремонт) на отбранителни продукти от юридическите лица, както и случаите, в които между държавните органи, контролиращи изпълнението на военновременните задачи, и юридическите лица с възложени военновременни задачи се сключват в мирно време рамкови споразумения/договори за производство/доставка на стоки или услуги, включително изграждане и поддържане на инфраструктура във военно време.

С § 1. от допълнителната разпоредба са дадени легални определения, както следва:

1. **„Граждански ресурси за отбрана“** са трудови (човешки) ресурси, стоки и услуги (включително ремонт на изделия, изграждане и поддържане на инфраструктура) от национално производство или внос, материални, финансови и други ресурси, необходими на въоръжените сили, другите сили от системата за национална сигурност на Република България, държавната и местната администрация, населението и икономиката за изпълнение на нормативно възложени задачи по отбраната на страната, защита и осигуряване на населението, поддържане на административни, социални и икономически дейности и инфраструктура за устойчиво функциониране на държавата във военно време.

2. **„Гражданска продукция и услуги“** са стоките и услугите, необходими на въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност на Република България, населението, държавната и местната администрация и икономиката за работа във военно време, които не попадат в категорията отбранителни продукти.

3. **„Стоки от стратегическо значение“** са стоки, които са част от гражданската продукция и които са от особена важност за функционирането на държавата във военно време.

4. **„Услуги от стратегическо значение“** са услуги, които са част от гражданските услуги и са тези административни, икономически и социални дейности, които са от особена важност за функционирането на държавата, защитата и осигуряването на населението и поддържането на инфраструктурата във военно време, като:

- а) **административни услуги, предоставяни от държавните органи;**
- б) функциониране на банковата система и паричното обращение;
- в) съдопроизводство и функциониране на съдебната система;
- г) опазване на обществения ред и функциониране на правоохранителната система;
- д) здравеопазване;
- е) социални и социално-осигурителни дейности;
- ж) логистика, транспорт, съхраняване и спедиция;
- з) **информационно осигуряване и комуникации;**
- и) добив, преработка и доставка на енергийни ресурси и енергоносители;
- к) производство, пренос и разпределение на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ;
- л) услуги по водоснабдяване и канализация;
- м) изграждане и поддържане на енергийната, транспортната, комуникационната, ВиК и друга инфраструктура в урбанизираната и неурбанизираната територия;
- н) опазване на околната среда и водите;
- о) обучение и образование;
- п) опазване на културни ценности;
- р) изследвания и развойна дейност и др.

5. **„Основни хранителни и нехранителни стоки“** са стоките, посочени в приложението към чл. 7, т. 1 от Наредбата за снабдяване с основни хранителни и нехранителни стоки във време на война, приета с Постановление № 31 на Министерския съвет от 1998 г. (ДВ, бр. 18 от 1998 г.).

6. **„Юридически лица с военновременни задачи по отбраната на страната“** са търговски дружества по смисъла на Търговския закон, юридически лица, създадени по реда на Закона за кооперациите, публични предприятия по смисъла на Закона за публичните предприятия, на които са възложени военновременни задачи по отбраната на страната с нормативен акт.

7. „Ведомства“ са държавните агенции, администрацията на държавните комисии и други административни структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Съгласно § 2. в срок до три месеца от влизането в сила на наредбата Междуведомственият съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките приема по предложение на министъра на отбраната методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1.

§ 3. В срок до четири месеца от влизането в сила на наредбата министърът на отбраната да създаде организация за разработването на държавен военновременен план по реда на наредбата.

§ 4. **До определянето на нови военновременни задачи на държавните органи, органите на съдебната власт, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, органите на местното самоуправление и местната администрация, включително техните подразделения, подразделения и структурни звена, важат военновременните задачи, утвърдени с Постановление № 286 на Министерския съвет от 2011 г. за възлагане на военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на юридическите лица – бюджетни организации (ДВ, бр. 83 от 2011 г.).**

§ 5. До определянето на нови военновременни задачи на юридически лица по реда на наредбата важат военновременните задачи, утвърдени с Постановление № 293 на Министерския съвет от 2008 г. за утвърждаване на военновременни задачи на юридически лица за производство на основна военна и гражданска продукция и услуги (обн., ДВ, бр. 105 от 2008 г.; изм., бр. 49 от 2012 г.).

§ 6. Методическото ръководство и контролът по изпълнението на наредбата се възлагат на министъра на отбраната.

§ 7. Наредбата се приема на основание чл. 11, ал. 5, чл. 12, ал. 3, чл. 22, ал. 4 и чл. 34, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

3880